

af Øjnene, der ser. Der er enkelte Kommuner, der slet ikke yder noget eller i alt Fald yder meget lidt i Henhold til Dyrtidsloven, medens man i andre Kommuner, navnlig de med en større Arbejderbefolkning, har meget aabent Øje derfor. Jeg vil derfor henstille til den højtærede Minister, at der maa komme et Cirkulære, som gør Kommunerne opmærksomme paa, hvorledes Sol og Vind skal fordeles efter den nye Lov om Hjælp til arbejdsløse, og at det ikke er saaledes, at man ved den har frigjort sig for Hjælp til arbejdsløse, hvis disse trænger.

Jacob Christensen: Jeg kan ligesom mit Partis ærede Ordfører give det foreliggende Lovforslag min Tilslutning. Jeg kunde have ønsket, ligesom det allerede er pointeret af min Partifælle, at der i Lovforslaget havde været Bestemmelser, der lod Staten optrække visse Hovedregler, hvorefter det offentlige skulde komme dem til Hjælp, som lider under Dyrtiden. Man er imidlertid vejet tilbage derfra, idet man har holdt sig til de Grundregler, som findes i den oprindelige Dyrtidslov, og har overladt det til Kommunalbestyrelserne at bestemme, om disse Foranstaltninger skulde bringes til Udførelse, og i hvor vid Udstrækning dette skal ske.

Som det ses af Bilagene til Lovforslaget, har disse Spørgsmaal været til Behandling i Den danske Købstadforening paa et Delegeretmøde, som blev afholdt sidste Sommer, og der blev her opstillet adskillige Krav om Ændringer i den bestaaende Dyrtidslovgivning. Det Lovforslag, som foreligger her, er en betydelig Imødekommen overfor de af Købstadforeningen rejste Krav, idet disse bl. a. gik ud paa, at de i § 5 fastsatte Regler om Maksimalgrænsen for Kommunens Ret til at give Understøttelse indtil 15 Kr. pr. Indbygger skulde enten ophæves eller betydelig udvides. Ministeriet har nu i det foreliggende Lovforslag taget Hensyn til dette Krav, saa at Grænsen er blevet væsentlig udvidet, idet man har holdt Brændselsudgifter og Børnebespisning udenfor Bestemmelserne i § 5, saa at disse Udgifter ikke regnes med ved Fastsættelsen af Maksimumsbeløbet, og det Beløb, som Staten refunderer Kommunerne med $\frac{2}{100}$, er samtidig forhøjet fra 15 Kr. til 24 Kr. Jeg kan erklære mig tilfreds med, at Ministeren har imødekommet Købstadforeningens Krav i saa Henseende, men havde naturligvis gerne set, at Ministeren var gaaet noget videre, thi selv med denne Udvidelse af

Hjælpen tror jeg ikke, man vil være i Stand til i de Kommuner, hvor den største Nød og Trang findes, at imødekomme de rimelige Krav, som fremsættes. Men jeg erkender, at det er en meget betydelig Udvidelse, som muliggør en mere human Anvendelse af Loven.

Skattebestemmelserne var ogsaa fremme paa Købstadforeningens Møde, og jeg erkender, at det foreliggende Lovforslag for det første vil foranledige, at Kommunalbestyrelserne kan foretage en mere jævn Paaligning af disse Skatter end nu, og dernæst at de ogsaa vil være bedre i Stand til at lægge Skattebyrden, hvor Skatteevnen er. Dette Lovforslag vil ogsaa faa Betydning, for saa vidt det maatte lykkes den højtærede Indenrigsminister at faa det Lovforslag om en mellemkommunal Beskatning, som ligger i det andet høje Ting, gennemført, saa at vi i højere Grad kunde naa til et Resultat i Retning af, at Velhavere vil komme til at betale deres forholdsvis Andel til disse Udgifter uden Hensyn til, hvor de bor, enten de bor i Landkommuner eller de bor i en Købstadkommune.

Der er i Lovforslagets § 3, sidste Stykke, indført en Bestemmelse, som jeg hilser med stor Tilfredshed. Den gaar ud paa, at for saa vidt man ikke vil anvende de 9 Kr., som denne Udvidelse af den nuværende Dyrtidslovs § 5 andrager, til Brændsel, vil man have Ret til at anvende dem til Nedsættelse af andre vigtige Fornødenheder. Det ærede Medlem fra Verringe (Jensen-Sønderup) nævnte i denne Forbindelse Mælkespørgsmaalet, og dette giver mig Anledning til ogsaa at berøre dette Spørgsmaal, thi man bør selvfølgelig snarest muligt søge at faa gennemført en Ordning af Byernes Mælkeforsyning. Det ærede Medlem fra Verringe udtalte, at man ude omkring i forskellige Kommuner — han tænkte sikkert kun paa Landkommuner — har ordnet det saaledes, at Mejerierne uden Udgift for Kommunen har foretaget en Nedsættelse af Prisen paa Mælk overfor de mindre bemidlede, saa at de har faaet Mælk til billigere Pris. Dette er overordentlig smukt, hvis det er Tilfældet. Jeg sad og blev næsten helt rørt over at høre det, for i Købstæderne har vi mærket noget helt andet fra Landmejeriernes Side, end at disse skulde handle i Retning af at levere Mælk til billigere Priser. Tværtimod har vi haft den største Vanskelighed ved, endog til meget store Priser, at faa den fornødne Mælk. Andelsmejeriet i Silkeborg henvendte sig saavel